

ภาคผนวก ก

เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์

สภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมในงาน และสุขภาพของแรงงานนอกระบบ
: กรณีศึกษาแรงงานโอทอป อ.หาดใหญ่ จว.สงขลา

คำชี้แจง

การดำเนินการใน “โครงการวิจัยสภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมในงาน และสุขภาพของแรงงานนอกระบบ: กรณีศึกษาแรงงานโอทอป อ.หาดใหญ่ จว.สงขลา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป สภาพการจ้างและสวัสดิการของแรงงานนอกระบบโอทอปและประเมินความเสี่ยง พร้อมทั้งจัดลำดับความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานโอทอป โดยผลการวิจัยจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสำหรับแรงงาน โอทอป รวมทั้งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการดำเนินงานของกระทรวงแรงงานและกระทรวงอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ “จะไม่มีการเปิดเผย” ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ เพียงแต่จะนำไปวิเคราะห์ตามวิธีการประเมินผลเท่านั้น

ทางผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์และแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาวิจัยนี้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

.....ทางผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาตอบแบบสัมภาษณ์.....

แบบสอบถามชุดที่ 1 (สัมภาษณ์รายคน)
สภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมในงาน และสุขภาพของแรงงานนอกระบบ
: กรณีศึกษาแรงงานโอท็อป อ.หาดใหญ่ จว.สงขลา

เลข ID.....

ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อผลิตภัณฑ์ที่ท่านทำ.....

ID.per

2. ที่ตั้งที่ทำการตำบล.....อ.หาดใหญ่

pa1

3. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง

pa2

4. อายุ ปี

pa3

5. ศาสนาที่ท่านนับถือ () 1. พุทธ () 2. คริสต์

pa4

() 3. อิสลาม () 4. อื่นๆ.....

pa5

6. สถานภาพการสมรส () 1. โสด () 2. สมรส/อยู่ด้วยกัน

pa6

() 3. หม้าย/หย่า/แยก

7. ระดับการศึกษา

() 1. ต่ำกว่าประถมศึกษา () 2. ชั้นประถมศึกษา

() 3. มัธยมศึกษา () 4. ปวช.

() 5. ปวส. () 6.ปริญญาตรี

() 7. อื่นๆ.....

pa7

8. ท่านอาศัยอยู่ในชุมชนนี้มา ปี

pa8 **ข้อมูลการทำงาน**

1. อาชีพหลักของท่านคือ.....

pb1

2. อาชีพรองของท่านคือ.....(0= ไม่มี)

pb2

3. ท่านได้เข้าร่วมทำงาน OTOP มา.....ปี

pb3

4. ท่านทำงาน OTOP อยู่ที่ใด () 1. บ้านท่าน () 2. ที่ทำการกลุ่ม () 3. อื่นๆ(ระบุ)... ..

pb4

5. เวลาในการทำงาน

งาน	เวลาเริ่มงาน	เวลาเลิกงาน	จำนวนวันต่ออาทิตย์
งานหลัก.....			
งานรองที่ 1.....			
งานรองที่ 2.....			

pb5a pb5b pb5c pb5d pb5e pb5f pb5g pb5h pb5i

6. ท่านหยุดพักในช่วงทำงานแต่ละวัน.....ครั้ง/ครั้งละ.....นาที (ไม่รวมพักเที่ยง) pb6
- Pb6b
7. เวลาพักเที่ยงรับประทานอาหาร.....น. รวมระยะเวลา.....นาที pb7a
- Pb7b
8. ในแต่ละปีมีช่วงเวลาที่ไม่มีงานOTOP ทำ.....เดือน (0= ไม่มี ข้ามไปข้อ1) pb8
9. สาเหตุการไม่มีงาน OTOp ทำ () 9a. ขาดแคลนอุปกรณ์ในการผลิต pb9a
- () 9b. สินค้าค้างสต็อกมีปริมาณมาก pb9b
- () 9c. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตสินค้า pb9c
- () 9d. ขาดตลาดรับสินค้า pb9d
- () 9e. เหตุผลทางสุขภาพ เช่น ปวดข้อมือมากจนทำไม่ได้ไหว pb9e
- () 9f. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... pb9f
- ข้อมูลด้านสุขภาพกาย / การดูแลตนเอง**
1. ท่านสูบบุหรี่หรือไม่ () 1. ไม่สูบบุ () 2. สูบบุทุกวันเฉลี่ย.....มวน/วัน
- () 3. สูบเป็นบางวันเฉลี่ยเดือนละ.....มวน pc1a
- () 4. เคยสูบแต่เลิกสูบแล้ว pc1b
2. ท่านดื่มสุราหรือไม่ () 1. ไม่ดื่ม () 2. ดื่มทุกวัน
- () 3. ดื่มเป็นบางวัน () 4. เคยดื่มแต่หยุดดื่มแล้ว pc2
3. ท่านออกกำลังกายหรือไม่ () 1. ออกกำลังกายน้อยกว่า 3 วัน/สัปดาห์.....นาที/วัน
- () 2. ออกกำลังกายมากกว่า 3 วัน/สัปดาห์.....นาที/วัน pc3a
- () 3. ไม่ออกกำลังกาย pc3b
4. ท่านนอนหลับเฉลี่ยวันละกี่ชั่วโมง (ระบุจำนวน).....ชั่วโมง pc4
5. ท่านตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี.....ปี (0 = ไม่ได้ตรวจ ข้ามไปข้อ 8) pc5
6. กรณีผู้หญิง ในระยะ 1 ปีนี้ท่านได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูกหรือไม่
- () 1. ไม่ได้ตรวจ () 2. ตรวจ pc6
7. กรณีผู้หญิง ในระยะ 1 ปีนี้ท่านตรวจคลำเพื่อหาความผิดปกติของเต้านมด้วยตนเองหรือไม่
- () 1. ไม่ตรวจ () 2. ตรวจ pc7
8. แพทย์เคยบอกว่าท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่ () 1. มี () 2. ไม่มี(ข้ามไปข้อ 10) pc8
9. โรคประจำตัวของท่านคือ..... pc9
10. ในระยะ 1 ปีที่ท่านทำงาน OTOp ท่านรู้สึกไม่สบายด้วยอาการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 10a. หายใจขัด ไม่สะดวก pc10a
- () 10b. มีอาการไอ จาม น้ำมูก pc0b
- () 10c. ปวดเมื่อยหลังส่วนบน pc10c

- () 10d.ปวดเมื่อยหลังส่วนล่าง pc10d
- () 10e.ปวดข้อมือ ข้อศอก นิ้วมือ pc10e
- () 10f.ปวดแสบตา น้ำตาไหล pc10f
- () 10g.ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ pc10g
- () 10h. ไม่มีอาการ pc10h
11. หลังจากหยุดพักงานอาการป่วยของท่าน () 1. หายจากอาการป่วย () 2. อาการป่วยทุเลา
() 3. อาการคงเดิม () 4. มีอาการมากขึ้น
() 5. อื่นๆ..... pc11
12. ท่านเคยได้รับอุบัติเหตุขณะทำงานOTOP () 1. เคย () 2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 14) pc12
13. อุบัติเหตุที่ท่านเคยได้รับจากการทำงานบ่อยที่สุด () 1. การชนกับวัตถุ () 2. การบาดเจ็บจากของมีคม
() 3. การลื่นล้ม () 4. การตกจากที่สูง
() 5. วัตถุกระเด็นเข้าตา () 6. อื่นๆ(ระบุ)..... pc13
14. ท่านใช้เครื่องป้องกันร่างกายขณะทำงานหรือไม่ () 1. ใช่ () 2. ไม่ใช่(ข้ามไปตอบข้อ16) pc14
15. ท่านใช้เครื่องป้องกันร่างกายใดบ้างขณะทำงาน OTOP (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) pc15a
- () 15a. ผ้าปิดปาก จมูก () 15b. แว่นตา pc15b
- () 15c. เครื่องป้องกันหู () 15d. ถุงมือ pc15c
- () 15e. รองเท้าบู๊ต () 15f. อื่นๆ..... pc15d
- pc15e
- pc15f
16. ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาท่านป่วยหรือไม่ () 1. ป่วย () 2. ไม่ป่วย(ข้ามไปข้อ 18) pc16
17. โรคหรืออาการที่ท่านป่วย..... pc17
18. กรณีที่ท่านป่วยด้วยโรคที่ไม่ร้ายแรงเช่น มีไข้ต่ำๆปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตัวเป็นหวัด มีบาดแผลเล็กน้อย
ท่านดูแลตนเองโดย () 1. ซักยาทานเอง () 2. ไปอนามัย
() 3. ไปคลินิกเอกชน () 4. ไปโรงพยาบาล
() 5. ไม่รักษา () 6. ใช้สมุนไพร(ทาน) pc18
- () 7. รักษาที่บ้าน(บีบ นวด)
19. กรณีที่ท่านป่วยด้วยโรคร้ายแรงเช่นความดันสูง หัวใจ เบาหวาน หอบหืด ท่านดูแลตนเองโดย
() 1. ซักยาทานเอง () 2. ไปอนามัย pc19
- () 3. ไปคลินิกเอกชน () 4. ไปโรงพยาบาล
() 5. ไม่รักษา () 6. ใช้สมุนไพร(ทาน)
() 7. รักษาที่บ้าน(บีบ นวด)

20. ท่านมีสิทธิ์ในการรักษาพยาบาล () 1. ไม่มี () 2. มีบัตรประกันสังคม
() 3. มีบัตรทอง 30 บาท () 4. ทำเบิกได้จากบุตร/สามี/ภรรยา pc20

ข้อมูลสภาพการจ้างและสวัสดิการ

1. ท่านรับค่าจ้างจากการทำงานOTOP () 1. รายวัน () 2. รายเดือน
() 3. รายขึ้น () 4. เหมายจ่าย pd1
() 5. รายสัปดาห์
2. รายได้ทั้งหมดเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท pd2
3. รายได้เฉลี่ยจากการเข้าร่วมโครงการ OTOP ต่อเดือน.....บาท pd3
4. รายได้ทั้งหมดพอใช้หรือไม่ () 1. พอใช้เหลือเก็บ () 2. พอใช้ไม่เหลือเก็บ pd4
() 3. ไม่พอใช้ไม่เป็นที่ () 4. เป็นหนี้
5. ท่านได้รับการสอนหรืออบรมก่อนเริ่มทำงาน OTOP () 1. ใช่ () 2. ไม่ใช่ pd5
6. ท่านได้รับการสอนจากใคร () 1. รุ่นพี่ที่ทำมาก่อน () 2. ประธานกลุ่ม pd6
() 3. เจ้าหน้าที่ของรัฐ
7. สวัสดิการที่ท่านต้องการจากกลุ่ม () 1. ค่ารักษาพยาบาลโรคจากการทำงาน () 2. ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยไม่สบายทุกโรค pd7
() 3. ค่าชดเชยวันหยุด
() 4. ประกันสังคม
() 5. ค่าชดเชยอุบัติเหตุจากการทำงาน
() 6. ไม่ต้องการ
8. ท่านสนใจเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม () 1. สนใจมาก () 2. สนใจเล็กน้อย pd8
() 3. ไม่สนใจ เพราะเหตุใด.....

ข้อมูลด้านกฎหมาย

1. ท่านทราบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานพ.ศ.2541หรือไม่ () 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ pe1
2. ท่านทราบเกี่ยวกับประกาศกระทรวงแรงงานที่เกี่ยวกับงานรับไปทำที่บ้านหรืองานเกษตร หรือไม่ () 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ pe2
3. ท่านคิดว่าท่านได้รับการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ () 1. ได้รับ () 2. ไม่ได้รับ pe3
() 3. ไม่แน่ใจ
4. ท่านรู้จักสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือไม่ () 1. รู้จัก () 2. ไม่รู้จัก pe4
() 3. ไม่แน่ใจ

แบบสอบถามชุดที่ 2 (สัมภาษณ์ประธานกลุ่มหรือตัวแทนที่ประธานมอบหมาย)
สภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมในงาน และสุขภาพของแรงงานนอกระบบ
: กรณีศึกษาแรงงานโอท็อป อ.หาดใหญ่ จว.สงขลา

1.ประเภทผลิตภัณฑ์.....	IDg.	<input type="text"/>
2. สถานที่ตั้งตำบล.....	g1	<input type="text"/>
3. ปีที่เริ่มดำเนินการ.....ระยะเวลา.....ปี	g2	<input type="text"/>
4.จำนวนแรงงาน..... คน ชาย.....คน หญิง..... คน เด็ก.....คน	g3	<input type="text"/>
	g4a	<input type="text"/>
	g4b	<input type="text"/>
	g4c	<input type="text"/>
5. แหล่งเงินทุนของกลุ่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
() 5a. ธนาคารออมสิน	g5a	☐
() 5b. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	g5b	☐
() 5c. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (SMEs)	g5c	☐
() 5d. อุตสาหกรรมจังหวัด	g5d	☐
() 5e. เงินทุนจากหุ้นสมาชิกและผู้เป็นเจ้าของ	g5e	☐
() 5f. เงินทุนจากกำไรสะสม	g5f	☐
() 5g. อื่นๆ.....	g5g	☐
6. การจ่ายเงินทดแทน/ปันผล		
() 1. รายวัน.....บาท () 2. รายเดือน.....บาท	g6a	☐
() 3. รายปี.....บาท () 4. รายขึ้น..... บาท	g6b	<input type="text"/>
() 5. เหม่าจ่าย () 6. ไม่มี () 7. อื่นๆ.....		<input type="text"/>
7. ปัญหาในกลุ่มของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
() 7a. เงินทุนเพื่อการผลิต () 7b. เครื่องมือไม่ทันสมัย	g7a	☐
() 7c. ขาดการรวมกลุ่ม () 7d ไม่มีความรู้	g7b	☐
() 7e. ไม่มีจำนวนสั่งซื้อต่อเนื่อง () 7f ไม่มีปัญหา	g7c	☐
	g7d	☐
	g7e	☐
	g7f	☐
8. กลุ่มของท่านได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐหรือไม่ () 1. ได้รับ () 2. ไม่ได้รับ (ข้ามไปตอบข้อ14)	g8	☐

9. รัฐให้ความช่วยเหลือกลุ่มเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 9a. เงินทุน () 9b. อุปกรณ์
- () 9c. การพัฒนาทักษะฝีมือ () 9d. ตลาดรับสินค้า
- g9a
- g9b
- g9c
- g9d
10. สมาชิกในกลุ่มพอใจการช่วยเหลือจากภาครัฐหรือไม่
- () 1. ไม่พอใจ () 2. พอใจเล็กน้อย
- () 3. พอใจปานกลาง () 4. พอใจมาก
- g10
11. กลุ่มของท่านมีปัจจัยใดบ้างที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคจากการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 11a. เสียงดัง () 11b. แสงจ้า
- () 11c. แสงมัว () 11d. ความร้อน
- () 11e. ฝุ่นละออง () 11f. สารเคมี.....
- () 11g. สัตว์นำโรค () 11h. การถูกสัตว์ทำร้าย
- () 11i. ไม่มีความเสี่ยง
- g11a
- g11b
- g11c
- g11d
- g11e
- g11f
- g11g
- g11h
- g11i
- g11j
- g11k
- g11l
- g11m
12. กลุ่มของท่านมีแรงงานป่วยด้วยโรคจากการทำงาน () 1. มี () 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 17)
- g12
13. แรงงานในกลุ่มของท่านป่วยด้วยโรคใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 13a. หายใจขัด ไม่ สะดวก
- () 13b. มีอาการไอ จาม น้ำมูก
- () 11c. ปวดเมื่อยหลังส่วนบน
- () 11d. ปวดเมื่อยหลังส่วนล่าง
- () 11e. ปวดข้อมือ ข้อศอก นิ้วมือ
- () 11f. ปวดแสบตา น้ำตาไหล
- () 11g. ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ
- () 11h. ปวดเข่า ขา สันเท้า
- () 11i. อื่นๆ(ระบุ).....
- g13a
- g13b
- g13c
- g13d
- g13e
- g13f
- g13g
- g13h
- g13i
14. กลุ่มของท่านมีอุบัติเหตุจากการทำงานหรือไม่ () 1. มี () 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 19)
- g14
15. อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดคือ
- () 1. การชนกับวัตถุ () 2. การบาดเจ็บจากของมีคม
- () 3. การลื่นล้ม () 4. การตกจากที่สูง
- () 5. วัตถุกระเด็นเข้าตา () 6. อื่นๆ(ระบุ).....
- g15
16. ท่านต้องการให้รัฐช่วยเหลือกลุ่มเรื่องใดมากที่สุด
- g16

แบบสำรวจด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

รายการสำรวจ/ตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ จำเป็น
<p>1.สถานที่ทำงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นทางเดินอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเช่น ไม่ลื่น พื้นเรียบสม่ำเสมอ ไม่ขรุขระ 2. สถานที่ทำงานมีความกว้างขวางเหมาะสมกับจำนวนผู้ปฏิบัติงาน 3. จัดให้มีที่เก็บของหรือชั้นวางของที่ประหยัดเนื้อที่ซึ่งสะดวกในการใช้และการดูแลรักษา 4. หลีกเลี่ยงการกองวัสดุในลักษณะที่อาจล้มลงมา 5. ติดป้ายบอกเพื่อความปลอดภัยและง่ายต่อการหยิบจับ <p>2.เครื่องมือ/เครื่องจักร/ไฟฟ้า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเขียนคำแนะนำหรือขั้นตอนในการใช้เครื่องจักรอย่างถูกต้องติดอยู่ใกล้ๆ 2. มีการตรวจสอบเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เครื่องมือที่ชำรุด 3. จัดให้มีฝาครอบที่เหมาะสมป้องกันส่วนที่เคลื่อนไหว จุดหนีบ ส่วนที่แหลมคมของเครื่องจักร 4. จัดเก็บของมีคมให้เรียบร้อยในขณะที่ใช้งาน 5. ตรวจสอบระบบไฟฟ้าเป็นประจำ (สายไฟ ปลั๊กไฟ เต้าเสียบ) 6. สายไฟที่ใช้ไม่พันกัน 7. สายไฟฟ้าที่ใช้ไม่ชำรุด 8. มีเครื่องดับเพลิงเพียงพอ มีการติดตั้งที่เหมาะสม <p>3.สภาพแวดล้อม</p> <p>(อากาศ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีการระบายอากาศตามธรรมชาติ (เช่นช่องระบายที่หลังคา หรือฝ้าบ้าน) 2. มีเครื่องระบายอากาศ หรือพัดลมช่วยให้มีการถ่ายเทอากาศเพียงพอ 3. มีการป้องกันไม่ให้ลมที่พัดจากเครื่องทำความเย็นหรือร้อนพัดโดนผู้ปฏิบัติงานโดยตรง 4. มีฉนวนกันระหว่างวัตถุเครื่องจักรที่ก่อให้เกิดความร้อน 			

รายการสำรวจ/ตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ จำเป็น
<p>(แสง) ความเข้มแสง = ลักซ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการปรับปรุงสภาพแสงสว่างต่างๆไปให้เหมาะกับงานที่ทำ 2. มีการปรับความเข้มของแสงในบริเวณทำงานให้เหมาะกับงานที่ต้องใช้สายตา 3. มีการทำความสะอาดช่องกระจกรับแสง หน้าต่าง 4. มีการเปลี่ยนดวงไฟที่หมดอายุใช้งาน <p>(เสียง) ระดับความดัง = เดซิเบล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการลดเสียงดังจากต้นกำเนิดเช่นการซ่อมเครื่องมือที่ทำให้เกิดเสียง 2. ลดช่วงเวลาที่ต้องทำงานกับเสียงดังมากๆ 3. ใช้เครื่องป้องกันอันตรายที่หู <p>(การสั่นสะเทือน)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขณะทำงานไม่รู้สึกรถึงแรงสั่นสะเทือนของเครื่องมือเครื่องจักร 2. ขณะทำงานไม่รู้สึกร่างกายสั่น 3. ขณะทำงานไม่รู้สึกร่างกายสั่น <p>(ฝุ่นละอองก๊าซ หมอกควัน)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานเพื่อลดปริมาณฝุ่น ก๊าซ หมอกควัน 2. แยกหรือทำการปิดครอบเครื่องจักรที่ทำให้เกิดฝุ่นและกองฝุ่นเศษวัสดุที่อยู่ในบริเวณนั้น 3. จัดหาเครื่องป้องกันอันตรายจากฝุ่น เช่น หน้ากาก เว้นตา <p>(สารเคมี)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาชนะบรรจุสารเคมี มีฉลากปิดบอกรายละเอียดเกี่ยวกับอันตราย ชื่อทางการค้า หรือชื่อสารเคมี คำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับอันตรายที่เกี่ยวข้อง(MSDS) และวิธีปฐมพยาบาลหรือวิธีที่ควรปฏิบัติ. 2. แยกห้องเก็บสารเป็นพิษออกจากห้องที่นำสารเป็นพิษมาใช้ 3. ห้องเก็บสารพิษมีการระบายอากาศเหมาะสม 4. มีที่จัดเก็บสารเคมีอันตราย ขาฆ่าแมลง ไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิด เก็บในที่ปลอดภัย และพ้นมือเด็ก 5. จัดให้มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ในที่ซึ่งมีการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย 6. มีที่ล้างมือ ล้างตา สำหรับล้างสารเคมีที่ เข้าตา ได้ทันทีในบริเวณที่มีการใช้สารที่เป็นอันตราย 7. มีการทำความสะอาดมือร่างกายและเสื้อผ้าทันทีหลังจากใช้สารเคมีแต่ละครั้ง มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายแต่ละคน 			

รายการสำรวจตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ จำเป็น
<p>(ชีวภาพ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเตรียมถังขยะไว้ใกล้จุดที่ทำงาน 2. มีการทิ้งขยะทุกวัน 3. จัดให้มีการกำจัดขยะอย่างเหมาะสมถูกต้อง 4. บริเวณที่ทำงานสะอาดและแห้งเสมอ 5. บริเวณรอบๆที่ทำงานสะอาดไม่มีน้ำขังไม่มีหมุยารกและสัตว์เลื้อยคลาน <p>4. ทำางการทำงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีเก้าอี้ ม้านั่งที่มีความสูงพอเหมาะ มีพนักพิงที่แข็งแรง 2. สามารถเปลี่ยนท่าทาง ยืนและนั่งสลับกันขณะทำงาน 3. การทำงานไม่ใช้อิริยาบถซ้ำซากและทำติดต่อกันเป็นเวลานาน > 30 นาที 4. ความสูงของเครื่องจักร อุปกรณ์และจุดปฏิบัติงานอยู่ในระดับเหมาะสม ไม่ต้องงอตัว โกงโค้ง ยกแขนสูง หรือคุกเข่า 5. ใช้รถเข็นขนวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักมากกว่า 23 กิโลกรัม <p>5. เวลาทำงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีเวลาพักสำหรับอาหารกลางวัน 2. มีเวลาพักช่วงสั้นๆ นอกจากเวลาอาหารกลางวัน 3. ไม่มีช่วงเวลาทำงานกลางคืน 4. การทำงานแต่ละวันแต่ละสัปดาห์ไม่ยาวเกินไป 5. จัดให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์ <p>6. บริการสุขภาพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีห้องน้ำ ห้องสุขา พอเพียง 2. จัดเตรียมน้ำดื่มที่สะอาดไว้ในจุดที่ทำงาน 3. มีที่รับประทานอาหารที่สะอาด สะดวกแยกเป็นสัดส่วนจากจุดปฏิบัติงาน 4. มียาสามัญประจำบ้าน/อุปกรณ์ปฐมพยาบาล 			

แบบสังเกต (กลุ่ม OTOP ที่มีความเสี่ยงด้านเออร์گونอมิกส์)
สภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมในงาน และสุขภาพของแรงงานนอกระบบ
: กรณีศึกษาแรงงานโอท็อป อ.หาดใหญ่ จว.สงขลา

1. สังเกตเกี่ยวกับแรงและจุดกดทับ
2. สังเกตการทำงานแบบนั่ง
3. สังเกตการทำงานแบบยืน
4. สังเกตความเสี่ยงเบื้องต้นของร่างกายส่วนบนด้านซ้ายและขวา
5. สังเกตความเสี่ยงเบื้องต้นหลัง ขา คอ

ฟอร์มสรุปการประเมินความเสี่ยงและจัดลำดับความสำคัญ ID

ชื่อ..... ชื่อกลุ่มที่ทำงาน.....

ตำบล.....

ฟอร์มแบบประเมิน	คะแนนรวม	ผลสรุป (ต่ำ ปานกลาง สูง)	จำนวนคะแนนความเสี่ยง		
			ต่ำ	ปานกลาง	สูง
การประเมินแรงและจุดกดทับ					
การทำงานแบบนั่ง					
การทำงานแบบยืน					
การประเมินร่างกายส่วนบน (ซ้าย)					
การประเมินร่างกายส่วนบน (ขวา)					
การประเมินหลัง ขา คอ					

ID gr

Force Fs Flow fmed fhigh

Sit ss slow smed shigh

Stand st tlow tmed thigh

Bodyl lsb lblow lbmed lbhigh

Bodyr rsb rblow rbmed rbhigh

leg sl llow lmed lhigh

แรงและจุดกดทับ

- 1.สังเกตการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
- 2.ให้คะแนนความเสี่ยงแก่แต่ละปัจจัย ถ้าไม่มีความเสี่ยงแก่แต่ละปัจจัยนั้นๆ ให้คะแนน 0
- 3.รวมคะแนนความเสี่ยง

ปัจจัย	ระดับคะแนน			คะแนน (0, 1,2,3)	
	ความเสี่ยงต่ำ	ความเสี่ยงปานกลาง	ความเสี่ยงสูง		
	1	2	3		
น้ำหนักของวัตถุที่ยก ผลัก ดึง หรือหมุน	น้อยกว่า 8 กก. สำหรับการยกด้วยสองมือ	8-23 กก. สำหรับการยกสองมือ และ4-11.5 กก.สำหรับการยกมือเดียว	มากกว่า 23 กก.สำหรับการยกสองมือและมากกว่า 11.5 กก. สำหรับการยกมือเดียว		
ตำแหน่งของวัตถุ ณ จุดเริ่มยกและจุดสุดท้าย (>8กก.)	ระหว่างสะโพกและไหล่	ระหว่างเข่าและสะโพก	☐ ต่ำกว่าเข่า ☐ เหนือระดับไหล่		
การเคลื่อนย้ายวัตถุ (>8กก.)	น้อยกว่า 30 เมตร	3-9 เมตร	มากกว่า 9 เมตร		
น้ำหนักวัตถุ (น้ำหนักเท่าไรก็ได้)	ง่ายในการจับถือโดยดูจากขนาดรูปร่าง, การกระจายของน้ำหนัก, การมีหูจับที่เหมาะสม	สามารถจับถือได้มีขนาด,รูปร่าง การกระจายของน้ำหนัก การมีหูจับ	จับถือได้ยากมากเนื่องจากขนาดรูปร่าง การกระจายของน้ำหนัก และไม่มีหูจับ		
ผลัก ดึง หรือหมุนวัตถุ	น้อยกว่า 2 เมตร	2-60เมตร	มากกว่า 60 เมตร		
นั่งหรือก้มเพื่อยกหรือหย่อนวัตถุ	น้อยกว่า 1 กก.	1-5 กก.	มากกว่า 5 กก.		
จุดกดทับของวัตถุ	ผู้ปฏิบัติงานแทบไม่รู้สึกลงแรงกดทับ	ผู้ปฏิบัติรู้สึกถึงแรงกดทับ	มีรอยบวมหรือเครื่องหมายที่เกิดจากแรงกดทับเกิดขึ้นที่ผิวหนังหรือรู้สึกว่ามีแรงกดทับเกิดขึ้นมาก		
ให้มือหรืออวัยวะอื่นในการผลัก วัตถุ/เครื่องมือหรือร่างกายได้รับแรงกระแทก	แรงกระแทกจากวัตถุที่นุ่ม หรือโค้งมน	แรงกระแทกจากวัตถุแข็ง บางครั้ง (2-3 ครั้ง/ชม.)	แรงกระแทกจากของแข็ง บ่อยครั้ง(ทุกๆ 15 นาที)		
คะแนนรวม					
สรุป			ต่ำ	ปานกลาง	สูง
สรุปเกี่ยวกับแรงและจุดกดทับ: ถ้าคะแนนอยู่ระหว่าง0-10 ให้ทำเครื่องหมายที่ช่อง ต่ำ 10-16 ทำเครื่องหมายที่ช่อง ปานกลาง มากกว่า16 ทำเครื่องหมายที่ช่อง สูง			☐	☐	☐
คะแนนความเสี่ยงของแรงและจุดกดทับ นับจำนวนของคะแนน 1,2,3(ไม่นับ0)ในคอลัมน์ ขวามือสุด					

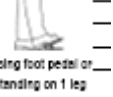

การประเมินการนั่งทำงาน

ปัจจัย	ระดับคะแนน			คะแนน		
	ความเสี่ยงต่ำ	ความเสี่ยงปานกลาง	ความเสี่ยงสูง			
	1	2	3	(0,1,2,3)		
ระยะเวลาที่ต้องนั่งทำงาน	นั่งทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมง/วัน และไม่นั่งติดต่อกันเกิน 1 ชม.	☐ นั่งมากกว่า 4 ชม.หรือ ☐ นั่งติดต่อกันนานเกิน 1 ชม.	นั่งทำงานมากกว่า 4 ชม./วัน และนั่งติดต่อกันนานเกิน 1 ชม.			
การมองเห็น	สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากทุกทิศทางในแนวสายตา	ไม่สามารถมองเห็นด้านข้างๆหรือบริเวณเหนือ/ใต้ของแนวสายตา	แนวสายตาด้านหน้าถูกปิดกั้นไม่สามารถมองเห็นได้ หรือต้องมองด้วยท่าทางที่ฝืนธรรมชาติ			
ระยะเอื้อมในแนวอนขณะนั่งทำงาน	ใช้เครื่องมือ-อุปกรณ์ที่ห่างจากลำตัวไม่เกิน 30 ซม.	ใช้เครื่องมือ-อุปกรณ์ที่ห่างจากลำตัวไม่เกิน 37 ซม.	ใช้เครื่องมือ-อุปกรณ์ที่ห่างจากลำตัวมากกว่า 37 ซม.			
ความสูงของที่นั่ง	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า10-20องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว0-45องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า10-10องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง0-10องศา	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า20-45องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว45-90องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า10-30องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง10-20องศา	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า>45องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว>90องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า>30องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง>20องศา			
การปรับทำนั่ง	ปรับความสูง ความลึกและพนักพิงได้	ปรับได้ 2 ทิศทาง ☐ ความสูง ☐ ความลึกหรือ ☐ พนักพิง	ไม่สามารถปรับอะไรได้เลย			
ตำแหน่งที่นั่ง	เท้าแตะพื้นหรือที่วางเท้า เข่าทำมุม90 องศาและมีพนักพิงที่ช่วยให้หลังคงรูปโค้งตามธรรมชาติ	☐ เท้าไม่แตะพื้นหรือเข่าไม่ถนัดมุม90องศา ☐ พนักพิงไม่สามารถช่วยให้หลังคงรูปโค้งตามธรรมชาติได้	เท้าไม่แตะพื้นเช่น ไม่เป็นมุม 90 องศาและไม่มีพนักพิงที่ช่วยให้หลังคงรูปตามธรรมชาติ			
คะแนนรวม						
สรุป				ต่ำ	ปานกลาง	สูง
สรุปเกี่ยวกับการนั่งทำงาน ถ้าคะแนน 0-8 ทำเครื่องหมายที่ช่อง <u>ต่ำ</u> ถ้า 9- 15 ทำเครื่องหมายที่ช่อง <u>ปานกลาง</u> ถ้ามากกว่า 15 ทำเครื่องหมายที่ช่อง <u>สูง</u>				☐	☐	☐
คะแนนความเสี่ยง: นับจำนวนคะแนน 1,2,3 (ไม่นับ0) ในคอลัมน์ข้างมือสุด						

การประเมินการขึ้นทำงาน

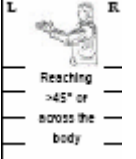
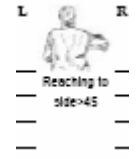
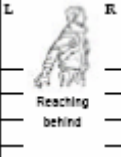
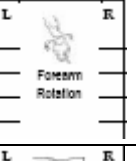
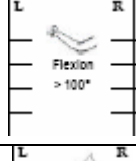
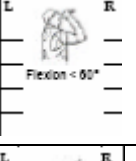
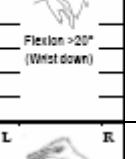
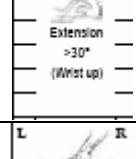
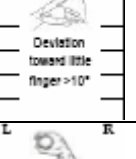
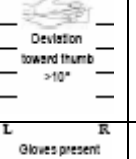

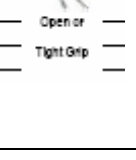
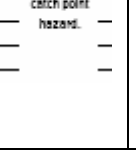
ปัจจัย	ระดับคะแนน			คะแนน (0,1,2,3,)	
	ความเล็ยงต่ำ	ความเล็ยงปานกลาง	ความเล็ยงสูง		
	1	2	3		
ระยะเอื่อม	เครื่องมือที่ใช้บ่อยๆอยู่ในระยะ 45 ชม.สำหรับการเอื่อมมือเดียวและ 35 ชม.สำหรับการเอื่อมสองมือ	เครื่องมือที่ใช้บ่อยๆอยู่ในระยะ 45 ชม.สำหรับการเอื่อมมือเดียวและ 35 ชม.สำหรับการเอื่อมสองมือ	เครื่องมือที่ใช้บ่อยๆไม่อยู่ในระยะ 45 ชม.สำหรับการเอื่อมมือเดียวและไม่อยู่ใน 35 ชม.สำหรับการเอื่อมสองมือ		
เนื้อที่ในการปฏิบัติงานหรือความสูงของพื้นที่ปฏิบัติงาน	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า0-20องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว0-45องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า0-10องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง0-10องศา	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า20-45องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว45-90องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า10-30องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง10-20องศา	☐ ลำตัวเอนไปข้างหน้า>45องศา ☐ ยกแขนด้านหน้าลำตัว>90องศา ☐ ลำคอก้มไปข้างหน้า>30องศา ☐ ลำคอแหงนไปด้านหลัง>20องศา		
พื้น	พื้นมีความยืดหยุ่นเช่น พรม หญ้า	☐ พื้นมีความยืดหยุ่นเล็กน้อย ☐ เดินประมาณครึ่งวัน ☐ พื้นรองเท้าสึกหรือ	เดินบนพื้นแข็งที่ไม่มีมีความยืดหยุ่น(เช่นคอนกรีต) เดินมากกว่าครึ่งวันและไม่มีรองเท้าที่เหมาะสม		
ที่พักเท้า	มีแผ่นกันความล้า มีการใช้ที่พักเท้า	☐ บางครั้งมีแผ่นกันความล้า ที่พักเท้า ☐ ยืน โดยไม่มีแผ่นกันความล้าหรือพักเท้าประมาณครึ่งวัน ☐ พื้นรองเท้าสึกหรือ	ยืนโดยไม่มีแผ่นกันความล้าหรือพักเท้ามากกว่าครึ่งวัน		
พื้นที่บริเวณทำงาน	พื้นที่ทำงานแออัด ไม่มีความเสี่ยงต่อการลื่นล้ม	☐ พื้นที่ทำงานแออัด ☐ มีความเสี่ยงต่อการลื่น หกล้ม	☐ พื้นที่ทำงานแออัด ☐ มีความเสี่ยงต่อการลื่น หกล้ม		
คะแนนรวม					
สรุป			ต่ำ	ปานกลาง	สูง
สรุป ถ้าคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5 ให้ทำเครื่องหมายในช่อง ต่ำ คะแนน 6-10 ทำเครื่องหมายช่อง ปานกลาง ถ้ามากกว่า 10 ทำเครื่องหมายช่อง สูง					
คะแนนความเล็ยงนับจำนวนของคะแนน 1,2,3 (ไม่นับ0) ในคอลัมน์ขวามือสุด					

การประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นหลัง ขา คอ

ส่วนของร่างกาย	ให้ 1 คะแนนสำหรับแต่ละท่าทางการทำงานที่ฝืนธรรมชาติ				1 คะแนน ถ้ามีท่าทางที่ฝืนธรรมชาติ นานกว่า	1 คะแนน ถ้ามีการใช้แรงมากกว่า	1 คะแนน ถ้ามีท่าทางที่ซ้ำเกิดขึ้น	1 คะแนน ถ้ามีจุดกดทับเกิดขึ้นที่ผิวหนัง	การสัมผัสประจำวัน (คะแนนดังตาราง)	คะแนนรวมแยกตามส่วนของร่างกาย																
					สูงสุด 1 คะแนน																					
ขา มีลักษณะดังต่อไปนี้บ้างหรือไม่					> 30วินาที	4.5กก.	>5ครั้ง/นาที่																			
หลัง(ยืน) มีลักษณะดังต่อไปนี้บ้างหรือไม่					>30วินาที	9กก.เช่น การยกการแบกการดึง	>5ครั้ง/นาที่	<table border="1" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th>การสัมผัสประจำวัน</th> <th>คะแนน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>0-10นาที่</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>11-30นาที่</td> <td>0.5</td> </tr> <tr> <td>31-60นาที่</td> <td>1.0</td> </tr> <tr> <td>1-2ชั่วโมง</td> <td>1.5</td> </tr> <tr> <td>2-4ชั่วโมง</td> <td>2.0</td> </tr> <tr> <td>> 4ชั่วโมง</td> <td>3.0</td> </tr> <tr> <td>มีการพักที่เหมาะสม</td> <td>-1.0</td> </tr> </tbody> </table>			การสัมผัสประจำวัน	คะแนน	0-10นาที่	0	11-30นาที่	0.5	31-60นาที่	1.0	1-2ชั่วโมง	1.5	2-4ชั่วโมง	2.0	> 4ชั่วโมง	3.0	มีการพักที่เหมาะสม	-1.0
การสัมผัสประจำวัน	คะแนน																									
0-10นาที่	0																									
11-30นาที่	0.5																									
31-60นาที่	1.0																									
1-2ชั่วโมง	1.5																									
2-4ชั่วโมง	2.0																									
> 4ชั่วโมง	3.0																									
มีการพักที่เหมาะสม	-1.0																									
หลัง(นั่ง) มีลักษณะดังต่อไปนี้บ้างหรือไม่					>20วินาที	9 กก.	>1ครั้ง/นาที่																			
คอ มีลักษณะดังต่อไปนี้บ้างหรือไม่					>20วินาที	PPE ที่หนักมาก	>4ครั้ง/นาที่																			
สรุป								ต่ำ	ปานกลาง	สูง																
คะแนนรวมสูงสุด0-5.4 ให้ทำเครื่องหมายในช่องต่ำ 5.5-7 ให้ทำเครื่องหมายในช่องปานกลาง มากกว่า7 ให้ทำเครื่องหมายสูง																										
สรุปความเสี่ยงนับจำนวนคะแนน(<5.5)(5.5-7)(>7) ในคอลัมน์ขวามือสุดและบันทึกลงในช่องต่ำ ปานกลาง สูง																										

การประเมินร่างกายส่วนบน

ให้คะแนนร่างกายซีกซ้ายและซีกขวาแยกกัน ถ้าไม่มีปัจจัยเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้องให้คะแนนศูนย์ (0)

ส่วนของร่างกาย	ให้ 1 คะแนนสำหรับแต่ละท่าทางการทำงานที่ฝืนธรรมชาติ				1 คะแนน ถ้ามีท่าทางที่ฝืนธรรมชาติ นานกว่า	1 คะแนน ถ้ามีการใช้แรงมากกว่า	1 คะแนน ถ้ามีท่าทางที่ซ้ำเกิดขึ้น	1 คะแนน ถ้ามีจุดกดทับเกิดขึ้นที่ผิวหนัง	การสัมผัสประจำวัน (คะแนนจากตารางหน้า 131)	คะแนนรวมแยกตามส่วนของร่างกาย
					สูงสุด 1 คะแนน					
ไหล่ มีลักษณะดังต่อไปนี้ บ้างหรือไม่					>20วินาที L R	4.5กก. L R	>4ครั้ง/ นาที L R	L R	L R	L R.....
แขนและข้อศอก มีลักษณะดังต่อไปนี้ บ้างหรือไม่					>20วินาที L R	>4.5กก. L R	>4ครั้ง/ นาที L R	L R	L R	L..... R.....
มือและข้อมือ มีลักษณะดังต่อไปนี้ บ้างหรือไม่					>20วินาที L R	4.5 กก. L R	>4ครั้ง/ นาที L R	L R	L R	L..... R.....
นิ้วมือ มีลักษณะดังต่อไปนี้ บ้างหรือไม่					>20วินาที L R	> 4.5กก.หรือ หนักของ> 1กก. L R	>4ครั้ง/ นาที L R	L R	L R	L..... R.....
สรุป								ต่ำ	ปานกลาง	สูง
คะแนนรวมสูงสุด0-5.4 ให้ทำเครื่องหมายในช่องต่ำ 5.5-7 ให้ทำเครื่องหมายในช่องปานกลาง มากกว่า7 ให้ทำเครื่องหมายสูง										
สรุปความเสี่ยงนับจำนวนคะแนน(<5.5)(5.5-7)(>7) ในคอลัมน์ข้อมือสุดและบันทึกลงในช่องต่ำ ปานกลาง สูง										

ภาคผนวก ข

เครื่องมืออุตสาหกรรม

เครื่องวัดระดับเสียง (SLM) รุ่น NL-18 Precision Integrating Sound Level Meter

เครื่องวัดแสง Digital Lux Meter ชนิด 93408 Luxmeter

เครื่องวัดค่าดัชนีความเค้นแห่งความร้อน (ดัชนีกระเปาะเปียกและโกลบ)รุ่น Heat stroke checker
model WBGT-11

เครื่องวัดระดับเสียง (Sound level Meter)

เป็นเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินการสัมผัสเสียง

ประเภทของเครื่องวัดระดับเสียง สถาบันมาตรฐานแห่งชาติสหรัฐอเมริกา(American National Standard Institute: ANSI) ได้กำหนดมาตรฐานการแบ่งประเภทของเครื่องวัดเสียงดังนี้

1. Type 1 หรือ precision type มีประสิทธิภาพในการตรวจวัดระดับเสียงดีมาก มีความแม่นยำมาก ออกแบบเพื่อใช้ในงานวิจัยโดยเฉพาะ
2. Type 2 หรือ general purpose type ใช้ตรวจวัดระดับเสียงในภาคสนามเพื่อประเมินอันตรายจากเสียงดังตามกฎหมาย
3. Type3 หรือ survey type ใช้สำหรับตรวจวัดระดับเสียงเพื่อบอกค่าระดับเสียงโดยประมาณ ใช้สำหรับการสำรวจขั้นต้น
4. Type4 หรือ special purpose type ใช้สำหรับงานเฉพาะ
ขั้นตอนการตรวจวัด

1. การเตรียมการก่อนการตรวจวัดเสียง

เตรียมเครื่องมือวัดเสียงและอุปกรณ์ต่างๆ

ตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือวัดเสียงและอุปกรณ์ที่จะใช้เช่น แบตเตอรี่

ปรับความถูกต้องของเครื่องวัดเสียง

เตรียมวัสดุอุปกรณ์อื่นๆประกอบการวัดเสียง เช่น แบบฟอร์มบันทึก กระดาษสำหรับบันทึกข้อมูล
อื่นๆ

2. การดำเนินการตรวจวัดเสียง

เปิดปุ่ม Power on

รอให้เครื่องสอบเทียบภายใน โฆว์ cal 94 dB at 1000 Hz

รอให้เครื่องปรากฏ frequency weighting A

ปรับ time weighting เป็น fast

ตั้งเวลาในการวัด 10 วินาทีสำหรับอ่านค่า Leq (Equivalent continuous Sound pressure level)

ปรับ mode ต่างๆเพื่ออ่านค่า LaE (sound exposure level), Maximum (Lmax), Minimum (Lmin),

Percentile sound pressure level (Lx..La5, La10, La50, La90, La95)

บันทึกค่าต่างในแบบฟอร์ม

3. การแปลผลการตรวจวัดระดับเสียง โดยการเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานเสียงดัง

เครื่องวัดแสง (Lux Meter)

องค์ประกอบของเครื่องวัดแสง

ตัวรับแสง (Sensor) ตัวแสดงผล (Meter)

วิธีตรวจวัดแสง

การตรวจวัดแบบหาค่าเฉลี่ย (ไม่นิยม)

การตรวจวัดแบบจุด เพื่อตรวจวัดปริมาณแสง ณ จุดหน้างานว่าได้มาตรฐานหรือไม่

ขั้นตอนการตรวจวัดแสง

ศึกษาข้อมูลลักษณะงาน

เตรียมเครื่องมือ แบตเตอรี่

ปรับศูนย์

เตรียมแผงผ้งจุดตรวจวัด

ทำการตรวจวัด

ประเมินผล

เทคนิคการตรวจวัด

เงาผู้ตรวจวัดต้องไม่บังตัวรับแสง

ผู้ปฏิบัติงานต้องทำงานในสภาพจริงขณะตรวจวัด

Sensor ต้องสะอาดไม่มีรอยขีดข่วน

หลักการวัดแสง

วัดที่จุดการทำงาน

ผู้วัดต้องยืนห่างจากจุดวัดประมาณ 1- 2 ฟุตเพื่อลดการสะท้อนแสงหรือเงาจากผู้วัดเอง

วาง Sensor ของเครื่องวัดไปยังพื้นผิวงาน ตรงที่สายตาดกกระทบไปยังชิ้นงาน

เครื่องวัดความร้อน

(Wet Bulb Globe Temperature)

ค่าดัชนีความร้อน WBGT เป็นดัชนีประเมินสภาพความร้อน คำนวณได้จากค่าอุณหภูมิที่วัดได้จาก แบลก โกลบ อุณหภูมิกระเปาะแห้ง และอุณหภูมิกระเปาะเปียก จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มาพิจารณาร่วมกับลักษณะความหนักเบาของงาน และช่วงเวลาปฏิบัติงาน

การใช้เครื่องวัดความร้อน

เปิดเครื่องกดปุ่ม on /off ค้างไว้ 0.5 วินาที

หน้าจอปรากฏค่าของ indoor WBGT กด select ต่อไปหน้าจอปรากฏค่า WD, DB, GT,

หากต้องการอ่านค่า out door WBGT ก่อนเปิดเครื่องให้กด select ค้างไว้ก่อนแล้วกดปุ่ม on ค่าที่ได้จะเป็นของ out door

หลักการแปรผล

หาค่า WBGT

คำนวณหาค่าความหนักเบาของงาน (Work Load) จากลักษณะงาน

ศึกษาเวลาและการทำงานของคนงาน

เปรียบเทียบค่าที่ได้กับตารางมาตรฐาน

ลักษณะงาน

งานเบา เป็นลักษณะงานที่ใช้พลังงานต่ำกว่า 200 กิโลแคลอรี

งานปานกลางเป็นลักษณะงานที่ใช้พลังงานตั้งแต่ 200-350 กิโลแคลอรี

งานหนักเป็นลักษณะงานที่ใช้พลังงานสูงกว่า 350 กิโลแคลอรี

การคำนวณความหนักเบาของงาน(Work Load)

$$\text{Work Load} = \frac{(WL1*t1)+(WL2*t2)+\dots+(WLn*tn)}{t1+t2+\dots+tn}$$

WLn = ความหนักเบาของงาน tn = ระยะเวลาในการทำงาน

การคิดพลังงานจากการทำงาน

กิจกรรม/การปฏิบัติงาน/ท่าทางการเคลื่อนไหว	ค่าพลังงานเฉลี่ย	
	Kcl/hr	Kcl/min
นั่ง	18	0.3
ยืน	26	0.6
เดินในพื้นที่ราบ	150	2.0-3.0
ทำงานด้วยมือ เบา(เขียน เข็มปัก)	24	0.4
ทำงานด้วยมือ หนัก (พิมพ์งาน)	54	0.9
ทำงานด้วยแขนข้างเดียว เบา (กวาดบ้าน)	60	1.0
ทำงานด้วยแขนข้างเดียว หนัก (ตอกตะปู)	108	1.8
ทำงานด้วยแขนสองข้าง เบา(ป้อนชิ้นงาน)	90	1.5
ทำงานด้วยแขนสองข้าง หนัก (ใส่ไม้)	150	2.5
ทำงานทั้งร่างกาย เบา (ขับรถ)	210	3.5
ทำงานทั้งร่างกาย ปานกลาง (ขุดหญ้า)	420	7.0
ทำงานทั้งร่างกาย หนัก (ขุดดิน)	540	9.0

ที่มา: คู่มือการตรวจสิ่งแวดล้อมในการทำงาน กองอาชีวอนามัย กรมอนามัย

หมายเหตุ : ร่างกายจะมีปฏิกิริยาเผาผลาญพื้นฐาน (basal metabolism) ในขณะที่ไม่มีการทำงานเคลื่อนไหว จะมีค่าพลังงาน 60 Kcal (จะต้องบวกกับ WL ที่คำนวณได้)

มาตรฐานของค่า WBGT (องศาเซนติเกรด) โดย ACGIH (The American conference of Government Industrial Hygienist)

ช่วงเวลาการทำงาน (ในแต่ละชั่วโมง)	ลักษณะงาน		
	งานเบา	งานปานกลาง	งานหนัก
ทำงานติดต่อกันตลอดเวลา	30.0	26.7	25.0
ทำงาน 75 % พัก 25%	30.6	28	25.9
ทำงาน 50 % พัก 50%	31.4	29.4	27.9
ทำงาน 25% พัก 75 %	32.2	31.1	30.0

ภาคผนวก ค
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“อุณหภูมิเวทบัลด์์โกลบ” (Wet Bulb Globe Temperature-WBGT) หมายความว่า

(๑) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่ไม่มีแสงแดดหรือในอาคาร มีระดับความร้อนเท่ากับ ๐.๗ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติบวก ๐.๓ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ หรือ

(๒) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่มีแสงแดดมีระดับความร้อน เท่ากับ ๐.๗ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ บวก ๐.๒ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ และบวก ๐.๑ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะแห้ง

“ระดับความร้อน” หมายความว่า อุณหภูมิเวคบัลด์์โกลบในบริเวณที่ลูกจ้างทำงาน ตรวจวัดโดยค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาสองชั่วโมงที่มีอุณหภูมิเวคบัลด์์โกลบสูงสุดของการทำงานปกติ

“สภาวะการทำงาน” หมายความว่า สภาวะแวดล้อมซึ่งปรากฏอยู่ในบริเวณที่ทำงานของลูกจ้างซึ่งรวมถึงสภาพต่าง ๆ ในบริเวณที่ทำงาน เครื่องจักร อาคาร สถานที่ การระบายอากาศ ความร้อน แสงสว่าง เสียง ตลอดจนสภาพและลักษณะการทำงานของลูกจ้างด้วย

“งานเบา” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงน้อยหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายไม่เกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานเขียนหนังสือ งานพิมพ์ดีด งานบันทึกข้อมูล งานเย็บจักร งานนั่งตรวจสอบผลิตภัณฑ์ งานประกอบชิ้นงานขนาดเล็ก งานบังคับเครื่องจักรด้วยเท้า การยืนคุมงาน หรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานปานกลาง” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงปานกลางหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง ถึง ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานยก ลาก ดัน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของด้วยแรงปานกลาง งานตอกตะปู งานตะไบ งานขับรถบรรทุก งานขับรถแทรกเตอร์ หรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานหนัก” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงมาก หรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานที่ใช้พลั่วหรือเสียมขุดตัก งานเลื่อยไม้ งานเจาะไม้ เนื้อแข็ง งานทุบโดยใช้หมอนขนาดใหญ่ งานยกหรือเคลื่อนย้ายของหนักขึ้นที่สูงหรือที่ลาดชัน หรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

หมวด ๑
ความร้อน

ข้อ ๓ ให้นายจ้างควบคุมและรักษาระดับความร้อนภายในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างทำงานอยู่มิให้เกินมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานเบาคือต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวคบัลด์์โกลบ ๓๔ องศาเซลเซียส

(๒) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานปานกลางต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวคบัลด์์โกลบ ๓๒ องศาเซลเซียส

(๓) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานหนักต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ย อุณหภูมิเวตบัลด์์โกลบ ๓๐ องศาเซลเซียส

ข้อ ๔ ในกรณีที่ภายในสถานประกอบกิจการมีระดับความร้อนเกินมาตรฐานที่กำหนด ในข้อ ๓ ให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขสภาวะการทำงานทางด้านวิศวกรรมให้ระดับ ความร้อนไม่เกินมาตรฐาน หากได้ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขสภาวะการทำงานแล้ว ยังควบคุม ให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าวไม่ได้ ให้นายจ้างปิดประกาศเตือนให้ลูกจ้างทราบว่าบริเวณนั้น อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง และนายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครอง ความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาทำงาน

หมวด ๒

แสงสว่าง

ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไป ภายในสถานประกอบกิจการ เช่น ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องพัก

(๒) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ ใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิตที่ลูกจ้างทำงาน

(๓) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณ ที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาคู่กับที่ในการทำงาน

(๔) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานเทียบเคียงที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับ บริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาคู่กับที่ในการทำงาน ในกรณีที่ ความเข้มของแสงสว่าง ณ ที่ที่ให้ลูกจ้างทำงานมิได้กำหนดมาตรฐานไว้ในตารางที่ ๓

(๕) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณรอบ ๆ สถานที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด

ข้อ ๖ นายจ้างต้องใช้หรือจัดให้มีฉาก แผ่นฟิล์มกรองแสง หรือมาตรการอื่นที่เหมาะสม และเพียงพอ เพื่อป้องกันมิให้แสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิตย์ที่มี

แสงจ้าส่องเข้านัยน์ตาถูกจ้าโดยตรงในขณะที่ทำงาน ในกรณีที่ไม่อาจป้องกันได้ ต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

ข้อ ๗ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องทำงานในสถานที่มืด ทึบ คับแคบ เช่น ในถ้ำ อุโมงค์ หรือในที่ที่มีลักษณะเช่นว่านั้น นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมหมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง หรือมีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างอื่นที่เหมาะสมแก่สภาพและลักษณะของงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด ๓

เสียง

ข้อ ๘ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน (Time Weighted Average-TWA) มิให้เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียง และการคำนวณการได้รับเสียง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในบริเวณสถานประกอบกิจการที่มีระดับเสียงกระทบหรือเสียงกระแทก (Impact or Impulse Noise) เกินหนึ่งร้อยสี่สิบเดซิเบลเอ หรือมีปริมาณเสียงสะสมของเสียงกระทบหรือเสียงกระแทกเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ นายจ้างต้องให้ลูกจ้างหยุดทำงานจนกว่าจะได้ปรับปรุงหรือแก้ไขระดับเสียง

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียงกระทบหรือเสียงกระแทก ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ภายในสถานประกอบกิจการที่สภาวะการทำงานมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๘ หรือข้อ ๙ ให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงหรือทางผ่านของเสียงหรือการบริหารจัดการเพื่อให้มีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับอยู่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด

ในกรณียังดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตามวรรคหนึ่งไม่ได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน เพื่อลดเสียงให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ หรือข้อ ๙

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการ โรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน
พ. ศ. 2546

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 18 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 กับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ในประกาศนี้

“ระดับความร้อน” หมายความว่า อุณหภูมิความร้อนในบริเวณที่ปฏิบัติงาน ตรวจวัดเป็นอุณหภูมิเวทบัลด์์โกลบ (Wet Bulb Globe Temperature : WBGT) เฉลี่ยในช่วงเวลาสองชั่วโมงที่มีอุณหภูมิเวทบัลด์์โกลบสูงสุดของการทำงานปกติ

“อุณหภูมิเวทบัลด์์โกลบ” หมายความว่า อุณหภูมิซึ่งวัดเป็นองศาเซลเซียส คำนวณได้จากสูตร ต่อไปนี้

$$WBGT = 0.7 NWB + 0.3 GT \text{ (ในกรณีในอาคารหรือนอกอาคารที่ไม่มีแสงแดด)}$$

$$WBGT = 0.7 NWB + 0.2 GT + 0.1 DB \text{ (ในกรณีนอกอาคารที่มีแสงแดด)}$$

โดยที่ NWB (Natural Wet Bulb Temperature) คืออุณหภูมิที่อ่านค่าจาก

เทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ วัดเป็นองศาเซลเซียส

GT (Globe Temperature) คืออุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ วัดเป็น

องศาเซลเซียส

DB (Dry Bulb Temperature) คือ อุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะแห้ง

วัดเป็นองศาเซลเซียส

“งานเบา” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงน้อยหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายไม่เกิน 200 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง เช่น งานเขียนหนังสือ งานพิมพ์ดีด งานบันทึกข้อมูล งานเย็บจักร งานนั่งตรวจสอบผลิตภัณฑ์ งานประกอบชิ้นงานขนาดเล็ก งานบังคับเครื่องจักรด้วยการยื่นคุมงาน เป็นต้น หรืองานที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานปานกลาง” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงปานกลางหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกินกว่า 200 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง ถึง 350 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง เช่น

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป
เล่ม 120 ตอน พิเศษ 138ง เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2546

2

งานยก ลาก ดัน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของด้วยแรงปานกลาง งานตอกตะปู งานตะไบ งานขับรถบรรทุก งานขับรถแทรกเตอร์ เป็นต้น หรืองานที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานหนัก” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงมาก หรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกินกว่า 350 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง ถึง 500 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง เช่น งานที่ใช้พลั่วหรือเสียม ขุดตัก งานเลื่อยไม้ งานเจาะ ไม้เนื้อแข็ง งานทุบ โดยใช้อันตรายขนาดใหญ่ งานยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก ขึ้นที่สูงหรือที่ลาดชัน เป็นต้น หรืองานที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

หมวด 1

ความร้อน

ข้อ 2. บริเวณปฏิบัติงานต้องมีระดับความร้อนไม่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางท้ายหมวดนี้

ข้อ 3. บริเวณปฏิบัติงานที่มีระดับความร้อนเกินกว่ามาตรฐานตามข้อ 2 ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องปิดประกาศเตือนให้ทราบถึงบริเวณที่มีความร้อนสูงเกินมาตรฐานที่กำหนด

ข้อ 4. ในกรณีที่ภายในบริเวณปฏิบัติงานมีระดับความร้อนเกินมาตรฐาน ตามข้อ 2 ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขให้บริเวณปฏิบัติงานมีระดับความร้อนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หากได้ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขแล้ว ไม่สามารถควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าวได้ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือเพื่อป้องกันความร้อน สำหรับผู้ที่เข้าไปในบริเวณดังกล่าว ตลอดจนต้องจัดให้มีการอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลด้วย

ตารางแสดงมาตรฐานระดับความร้อน

ความหนักเบาของงาน	มาตรฐานระดับความร้อน ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวทบัลล์โลก (WBGT) กำหนดเป็นองศาเซลเซียส
เบา	34.0
ปานกลาง	32.0
หนัก	30.0

3

หมวด 2

แสงสว่าง

ข้อ 5. ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องป้องกันมิให้มีแสงตรง หรือแสงสะท้อนส่องเข้าตา
คนงานในการปฏิบัติงาน

ข้อ 6. ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่การทำงานอย่างทั่วถึง
สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวาง และส่วนที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการเคลื่อนไหวของเครื่องจักร หรือ
อันตรายจากไฟฟ้า ตลอดจนบันไดขึ้นลงและทางออก ในเวลาที่มีเหตุฉุกเฉินอย่างชัดเจน ตามหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

- (1) ลานถนนและทางเดินนอกอาคาร โรงงาน ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 20 ลักซ์ (LUX) หรือ 2 ฟุต-แคนเดิล (Foot Candle)
 - (2) บริเวณทางเดินในอาคาร โรงงาน ระเบียง บันได ห้องพักผ่อน ห้องพักผ่อนของพนักงาน ห้องเก็บของที่มีได้มีการเคลื่อนย้าย ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
 - (3) บริเวณการปฏิบัติงานที่ไม่ต้องการความละเอียด ได้แก่ บริเวณการสีข้าว สางฝ้าย หรือการปฏิบัติงานขั้นแรกในกระบวนการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และบริเวณจุดชนถ่ายสินค้า ป้อมยาม ลิฟท์ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและบริเวณตู้เก็บของ ห้องน้ำ และห้องส้วม ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
 - (4) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดน้อยมาก ได้แก่ งานหยดที่ทำที่โต๊ะ หรือเครื่องจักร ชิ้นงานมีขนาดใหญ่กว่า 750 ไมโครเมตร(0.75 มิลลิเมตร) การตรวจงานหยดด้วยสายตา การนับ การตรวจเช็คสิ่งของที่มีขนาดใหญ่ และบริเวณพื้นที่ใน โกดัง ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์
 - (5) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดน้อย ได้แก่ บริเวณที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานรับจ่ายเสื้อผ้า การทำงานไม้ที่มีชิ้นงานขนาดปานกลาง งานบรรจุ น้ำลงขวดหรือกระป๋อง งานเจาะรู ทากาว หรือเย็บเล่มหนังสือ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 300 ลักซ์
- ในบริเวณการปฏิบัติงานที่มีขนาดของชิ้นงานตั้งแต่ 125 ไมโครเมตร (0.125 มิลลิเมตร) ได้แก่งานเกี่ยวกับงานประจำในสำนักงาน เช่น งานพิมพ์ดีดเขียนและอ่าน งานประกอบรถยนต์และตัวถัง การทำงานไม้อย่างละเอียด ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 400 ลักซ์

- (6) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดปานกลาง ได้แก่ งานเขียนแบบงานระบายสี ฟันสีและตกแต่งสีอย่างละเอียด งานพิสูจน์อักษร งานตรวจสอบขั้นสุดท้ายในโรงงานผลิตรถยนต์ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 600 ลักซ์
- (7) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดสูง โดยมีขนาดของชิ้นงานตั้งแต่ 25 ไมโครเมตร (0.025 มิลลิเมตร) ได้แก่ บริเวณที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบงานละเอียด เช่น การเปรียบเทียบมาตรฐานความถูกต้องและความแม่นยำของอุปกรณ์ การระบายสี ฟันสี และตกแต่งชิ้นงานที่ต้องการความละเอียดมากเป็นพิเศษ งานย้อมสี ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 800 ลักซ์ ในบริเวณการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบ การตัดเย็บเสื้อผ้าด้วยมือ การตรวจสอบและตกแต่งสินค้าสิ่งทอ สิ่งถักหรือเสื้อผ้าที่มีสีอ่อนชิ้นสุดท้ายด้วยมือ การคัดแยกและเทียบสีหนังที่มีสีเข้ม การเทียบสีในงานย้อมผ้า ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 1200 ลักซ์
- (8) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดสูงมาก ได้แก่ งานละเอียดที่ต้องทำบนโต๊ะหรือเครื่องจักร เช่น ทำเครื่องมือและแม่พิมพ์ที่มีรายละเอียดขนาดเล็กกว่า 25 ไมโครเมตร (0.025 มิลลิเมตร) งานตรวจสอบตรวจวัดชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็กหรือชิ้นงานที่มีส่วนประกอบขนาดเล็ก งานซ่อมแซมสินค้า สิ่งทอ สิ่งถักที่มีสีอ่อน งานตรวจสอบและตกแต่งชิ้นส่วนของสินค้าสิ่งทอ สิ่งถักที่มีสีเข้มด้วยมือ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 1600 ลักซ์
- (9) บริเวณการปฏิบัติงานที่ต้องการความละเอียดสูงมากเป็นพิเศษ ได้แก่ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบชิ้นงานที่มีขนาดเล็กมาก การเจียรไนเพชร การทำนาฬิกาข้อมือในกระบวนการที่มีขนาดเล็ก การถัก ซ่อมแซมเสื้อผ้า ถุงเท้าที่มีสีเข้ม ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 2400 ลักซ์

ข้อ 7. ความเข้มของการส่องสว่าง ณ ที่ปฏิบัติงานหรือลักษณะการปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องจัดให้มีการส่องสว่าง เทียบเคียงไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5

หมวด 3

เสียง

ข้อ 8. ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องควบคุมมิให้บริเวณปฏิบัติงานใน โรงงานมีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ในตารางท้ายหมวดนี้

ข้อ 9. ห้ามมิให้บุคคลเข้าไปในบริเวณที่มีเสียงดังเกินกว่า 140 เดซิเบลเอ

ข้อ 10. บริเวณปฏิบัติงานที่มีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานตามข้อ 8 ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องปิดประกาศเตือนให้ทราบถึงบริเวณที่มีเสียงดังเกินมาตรฐานที่กำหนด

ตารางแสดงมาตรฐานเปรียบเทียบระดับเสียงเฉลี่ยที่ยอมรับได้กับเวลาการทำงานในแต่ละวัน

เวลาการทำงานที่ได้รับเสียงใน 1 วัน (ชม.)	ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน ไม่เกิน (เดซิเบลเอ)
12	87
8	90
6	92
4	95
3	97
2	100
1 ½	102
1	105
½	110
¼ หรือน้อยกว่า	115

หมายเหตุ

หากเวลาการทำงานไม่มีค่ามาตรฐานที่กำหนดตรงตามตารางข้างต้น ให้

$$\text{คำนวณ โดยใช้สูตร } T = \frac{8}{2^{(L-90)/5}}$$

เมื่อ T หมายถึง เวลาการทำงานที่ยอมให้ได้รับเสียง (ชั่วโมง)

L หมายถึง ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)

ในกรณีค่าระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน ที่ได้จากการคำนวณมี
เศษทศนิยมให้ตัดเศษทศนิยมออก

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดสารก่อมะเร็งที่ห้ามขายส่งมอบให้ลูกจ้างในงานที่รับไปทำที่บ้าน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และเพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๘ (๒) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศได้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้กำหนดสารก่อมะเร็งที่ห้ามขายส่งมอบให้ลูกจ้างในงานที่รับไปทำที่บ้านทำไว้

ดังต่อไปนี้

- (๑) ๔ - แอมิโนไดฟีนีล (๔ - Aminodiphenyl)
- (๒) อาร์เซนิก (Arsenic)
- (๓) แอสเบสตอส (Asbestos)
- (๔) เบนซีน (Benzene)
- (๕) เบริลเลียม (Beryllium)
- (๖) เบนซิดีน (Benzidine)
- (๗) บีส (คลอโรเมทิล) อีเทอร์ (bis (chloromethyl) ether)
- (๘) สารประกอบโครเมียม (Cr VI (Chromium Cr VI compound))
- (๙) น้ำมันดิน (Coal tar pitch volatile)
- (๑๐) บีตา-แนฟทิลเอมีน (B-Naphthylamine)
- (๑๑) นิกเกิลซัลไฟด์ (Nickel sulfide)
- (๑๒) ไวนิลคลอไรด์ (Vinyl chloride)
- (๑๓) ซิงก์โครเมต (Zinc chromate)

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นางอุไรวรรณ เกียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ การคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้านนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน เว้นแต่การคุ้มครองแรงงานตามบทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๔๓ ให้นายจ้างและลูกจ้างปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองแรงงานตามข้อ ๒ งานที่รับไปทำที่บ้าน หมายความว่า งานที่ลูกจ้างรับจากนายจ้างไปผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม หรือแปรรูปสิ่งของในบ้านของลูกจ้างหรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานประกอบกิจการของนายจ้างตามที่ได้ตกลงกันเพื่อรับค่าจ้าง โดยให้วัตถุประสงค์หรืออุปกรณ์ในการผลิตของนายจ้างทั้งหมดหรือบางส่วน และโดยปกติการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของนายจ้าง

ข้อ ๔ ให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งมอบงานให้ลูกจ้าง แจ้งให้พนักงานตรวจแรงงานทราบล่วงหน้าก่อนวันส่งมอบงานดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

๒

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกันจำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งชุด พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

สัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันและสถานที่ที่ทำสัญญาจ้าง
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ และที่อยู่ของนายจ้างและลูกจ้าง
- (๓) ที่ตั้งสถานประกอบกิจการของนายจ้างและสถานที่ทำงานของลูกจ้าง
- (๔) ประเภท ลักษณะ และสภาพของงานที่ส่งมอบให้แก่ลูกจ้าง
- (๕) วันและสถานที่ที่นายจ้างส่งมอบงานให้แก่ลูกจ้าง
- (๖) อัตราค่าจ้าง และการหักค่าจ้าง
- (๗) วันและสถานที่ที่นายจ้างจ่ายค่าจ้าง
- (๘) วันและสถานที่ที่นายจ้างรับมอบงานจากลูกจ้าง

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้ถูกต้องตามอัตราค่าจ้างตามข้อ ๕(๖) และตามวันและสถานที่ตามข้อ ๕(๗) ทั้งนี้ วันที่จ่ายค่าจ้างดังกล่าวต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างส่งมอบงานให้แก่นายจ้าง

ข้อ ๗ ในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้าง ห้ามมิให้นายจ้างหักค่าจ้างไว้เพื่อการอื่นใด เว้นแต่เป็นการหักเพื่อ

- (๑) ชำระเงินตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้
- (๒) ชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือสหกรณ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกับสหกรณ์ออมทรัพย์หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อสวัสดิการที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้างฝ่ายเดียวโดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าเป็นหนังสือจากลูกจ้าง
- (๓) ชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือวัตถุดิบของนายจ้าง อันเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของลูกจ้างโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากลูกจ้าง

การหักตาม (๒) และ (๓) ในแต่ละกรณี ห้ามมิให้หักเกินร้อยละสิบ และจะหักรวมกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามข้อ ๖ เว้นแต่นายจ้างได้จัดทำเป็นหนังสือ และลูกจ้างได้ลงลายมือชื่อให้ความยินยอมหรือมีข้อตกลงกันไว้ให้ชัดเจนเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๘ ห้ามมิให้นายจ้างส่งมอบงานดังต่อไปนี้ให้ลูกจ้าง

- (๑) งานผลิต ประกอบ บรรจุ แปรรูปวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ เช่น งานทำพลู งานทำดอกไม้เพลิง

๓

(๒) งานผลิตหรือบรรจุสารเคมีที่เป็นอันตรายหรือวัตถุมีพิษ เช่น สารไซยาไนด์ สารก่อมะเร็งตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรืองานที่มีสารเคมีที่เป็นอันตรายหรือวัตถุมีพิษเป็นส่วนประกอบ

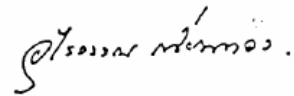
(๓) งานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ลูกจ้างต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานที่นายจ้างจัดหรือกำหนดตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(นางอุไรวรรณ เทียนทอง)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน

โดยที่ข้อ 4 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2547

กำหนดให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้านให้ลูกจ้างทำแจ้งให้พนักงานตรวจแรงงานทราบล่วงหน้าก่อนวันส่งมอบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 แห่งกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า "**ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน** เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน"

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งมอบงานให้ลูกจ้างแจ้งให้พนักงานตรวจแรงงานทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันส่งมอบงานแต่ละครั้ง โดยแจ้งด้วยตนเอง แจ้งโดยทางไปรษณีย์ หรือแจ้งโดยทางโทรสารแล้วแต่กรณีหนังสือแจ้งการส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้านตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ 4 ให้นายจ้างแจ้งการส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้านต่อพนักงานตรวจแรงงาน ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ที่นายจ้างมีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในเขตซึ่งได้แก่กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ดังต่อไปนี้

(ก) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 1 สำหรับนายจ้างที่มีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตดุสิต เขตพระนคร และเขตสัมพันธวงศ์

(ข) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 2 สำหรับนายจ้างที่มีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่เขตจตุจักร เขตดอนเมือง เขตบางเขน เขตบางซื่อ และเขต

หลักสี่

(ค) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 3 สำหรับนายจ้างที่มีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่เขตดินแดง เขตพญาไท เขตราชเทวี และเขตห้วยขวาง

(ง) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 4 สำหรับนายจ้างที่มีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตบางขุนเทียน เขตบางคอแหลม เขตบางบอนและเขตราษฎร์บูรณะ

(จ) กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 5 สำหรับนายจ้างที่มีสถานประกอบการหรือลูกจ้างมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตสาทร และเขตยานนาวา

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้ “งานเกษตรกรรม” หมายความว่า งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การป่าไม้ การทำนาเกลือสมุทร และการประมงที่มีใช้การประมงทะเล

ข้อ ๓ ให้นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างให้ทำงานเกษตรกรรมตลอดปีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างตลอดปีและมีได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานดังกล่าว ให้นายจ้างปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา

หน้า ๒๕
เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘

กรณีลูกจ้างพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง นายจ้างต้องจัดหาที่พักอาศัยที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง

ให้นายจ้างจัดสวัสดิการอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้างตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
ข้อ ๑๐ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
อุไรวรรณ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ภาคผนวก ง

รายการโรคจากการประกอบอาชีพ (ตามข้อแนะนำที่ 194 ของ ILO)

ประกาศ เมื่อ วันที่ 20 มิ.ย. 2545

1. โรคที่เกิดจากสาเหตุ (Diseases cause by agents)

1.1 โรคสาเหตุสารเคมี

โรคจากเบอริลเลียม โรคจากแคดเมียม โรคจากฟอสฟอรัส โรคจากโครเมียม โรคจากแมงกานีส โรคจากอาซิติก โรคจากปรอท โรคจากตะกั่ว โรคจากฟูออไรด์ โรคจากคาร์บอนไดซัลไฟด์ โรคจากพิษของสารกลุ่มไฮโดรคาร์บอน โรคจากเบนซีน โรคจากอนุพันธ์เบนซีน โรคจากไนโตรกลีเซอไรด์ โรคจากกลุ่มแอลกอฮอล์ โรคจากคาร์บอนมอนอกไซด์ ไฮโดรเจนไซยาไนด์ โรคจากอะครีโรไนไตรด์ โรคจากออกไซด์ของไนโตรเจน โรคจากวานาเดียม โรคจากแอนติโมนี โรคจากเฮกเซน โรคจากกรดแรม์ โรคสาเหตุการใช้ยา โรคจากทาลเลียมและอนุพันธ์ โรคจากออสเมียมและอนุพันธ์ โรคจากซีลีเนียมและอนุพันธ์ โรคจากทองแดงและอนุพันธ์ โรคจากดีบุกและอนุพันธ์ โรคจากไอโซนและฟอสจีน โรคจากสังกะสีและอนุพันธ์ โรคจากการระคายเคืองจากเบนโซควิโนน โรคจากสารเคมีอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อ 1.1.1 ถึง 1.1.31

1.2 โรคสาเหตุทางกายภาพ

โรคประสาทหูเสื่อมจากเสียงดัง โรคสาเหตุจากการสั่นสะเทือน โรคจากรังสี โรคจากความกดดันอากาศ โรคจากความร้อน โรคจากอุณหภูมิร้อนจัดเย็นจัด โรคจากแสงอัลตราไวโอเล็ต โรคทางกายภาพอื่น ๆ

1.3 โรคสาเหตุทางชีวภาพ

โรคติดเชื้อหรือปรสิตซึ่งสัมผัสขณะทำงานที่เสี่ยงต่อการสัมผัสอนุภาคเล็ก ๆ

2. โรคตามระบบอวัยวะต่างๆ (Diseases by target organ system)

2.1 โรคทางเดินหายใจจากเหตุอาชีพ

โรคปอดจากฝุ่นแร่ซิลิโคซิส โรคปอดจากฝุ่นโลหะหนัก โรคปอดจากฝุ่นฝ้ายบิสซิโนซิส โรคหืดจากอาชีพ โรคภูมิแพ้ โรคไซเดอร์โรซิส โรคถุงลมโป่งพอง โรคปอดเหตุอูมิเนียม โรคทางเดินหายใจส่วนบน โรคทางเดินหายใจอื่น ๆ

2.2 โรคผิวหนังเหตุอาชีพ

โรคผิวหนังจากปัจจัยทางกายภาพ เคมี ชีวภาพ

โรคผิวหนังที่มีต่างขาจากเหตุอาชีพ

2.3 โรคกล้ามเนื้อกระดูกเหตุอาชีพ

โรคกล้ามเนื้อและกระดูกสาเหตุจากการทำงานเฉพาะ เช่น การทำงานในท่าซ้ำ ๆ การออกแรงมากเกินไป การสั่นสะเทือน การอยู่ในท่าทางที่ผิดปกติ

3. โรคมะเร็งเหตุอาชีพ(Occupational cancer)

3.1 โรคมะเร็งจากสารต่อไปนี้ แอสเบสทอส เบนซิน บิสโคลโรเมททิลอีเทอร์ โครเมียม และอนุพันธ์ น้ำมันดิน เบต้าแนฟโทลามีน ไวนิลคลอไรด์ เบนซิน ท็อกซิกไนโตร รังสีไอออนทาร์ น้ำมันเตา อนุพันธ์ของนิเกิล ฝุ่นไม้

3.2 มะเร็งสาเหตุจากปัจจัยอื่น ๆ

4. โรคอื่น ๆ (Other diseases)

4.1 โรคไมเนอร์นิสแท้กมัส